

Nr 35

Av herr **Onsjö**, om utfärdande av bruttolönetabeller för de statsanställda.

Vid löneuppgörelser under senare år har allt större betydelse tillmätts förmåner ovanför kontantlönen. Särskilt gäller detta pensionsutfästelserna. Härmed har uppmärksamheten vid förhandlingar på arbetsmarknaden i allt större utsträckning riktats på bruttolönenivåerna. För i statens tjänst anställda finns emellertid numera icke någon angiven bruttolönenivå. Det synes vara ett allmänt arbetsmarknadsintresse att denna brist avhjälpes. Lönerörelserna har numera till stor del kommit att gälla problem kring relationerna mellan de olika grupperna. För de statsanställdas vidkommande har detta förhållande framträtt i aktioner för s. k. nollställningar, dvs. anpassningar till löneförändringar för jämförbara grupper på den enskilda sektorn av arbetsmarknaden såväl till följd av avtalsrörelser som genom löneglidning. Vid sådana lönejämförelser är det givetvis ett hinder, att de statsanställdas bruttolöner inte är närmare preciserade. Man har vid jämförelserna icke något mera exakt mått på vad de statsanställdas arbetsersättning i verkligheten utgör. Det är givetvis önskvärt, att de statsanställda vid lönerörelser och i andra sammanhang har sitt bruttolöneläge preciserat. Samtidigt är detta ett intresse även för den enskilde löntagaren. Det finns säkert många som inte har riktigt klart för sig vad en pensionsförmån är värd. Önskvärt vore därför att även det kapitaliserade värdet av pensionsförmånerna kunde anges i lönetabellerna.

Det kan invändas, att det fördelningssystem, som ligger till grund för den statliga pensioneringen, försvårar uppställande av bruttolönetabeller. Det har emellertid vid tidigare riksdagsbehandling, exempelvis 1946 och 1947, ansetts möjligt att vid nettolönesystem dock ange bruttolönenivån. Frågan om fastställande av nämnda nivå kan för övrigt behandlas vid förhandlingar med de statsanställdas huvudorganisationer.

Bruttolönetabeller, innefattande beräknade pensionsförmåner för de statsanställda, bör kunna utges antingen som bilaga till löneförordningen eller i form av särskilt cirkulär i svensk författningssamling. Därest möjligt bör även andra förmåner än pensionsförmåner kunna tagas med i beräkningen.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte anhålla hos Kungl. Maj:t om utfärdande av bruttolönetabeller för de statsanställda i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 21 januari 1959

J. Onsjö